

ΕΠΙΛΟΓΗ – Μηχανισμοί του Χρήματος, Δεκέμβριος 2011

«Η λανθασμένη συνταγή», Αλέξανδρος Σαρρηγεωργίου

Διευθύνων Σύμβουλος EFG Eurolife Ασφαλιστικής

Δύο χρόνια οικονομικής ύφεσης και λιτότητας. Πόσο επηρεάζουν οι σημερινές κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες το κλάδο ιδιωτικής ασφάλισης;

Ο κλάδος της ιδιωτικής ασφάλισης ως ενεργό κομμάτι της οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας, επηρεάζεται άμεσα από τις αλλαγές συντελούνται στους χώρους αυτούς. Αυτό αποτυπώνεται ανάγλυφα στα αποτελέσματα του πρώτου εξαμήνου με μια συνολική μείωση της παραγωγής ασφαλιστρών της τάξης του 9,5%, 13,8% για τον κλάδο ζωής και 5,9% για τον κλάδο των γενικών ασφαλειών. Η γενικότερη αβεβαιότητα που απορρέει από την κρίση χρέους, τα νέα μέτρα για τον περιορισμό αυτού, που αγγίζουν τον κλάδο μας μέσω του PSI αλλά και μέσω του περιορισμού του εισοδήματος και της περικοπής των φορολογικών κινήτρων, αποτελούν πρόσθετα βάρη για τον κλάδο που σε συνδυασμό με τα κλαδικά προβλήματα ενισχύουν τις αρνητικές τάσεις.

Πόσο έχει επηρεαστεί η Eurolife και ο κλάδος των τραπεζοασφαλειών από την κρίση;

Για την EFG Eurolife Ασφαλιστική το σκέλος των τραπεζοασφαλειών επηρεάζεται από τη συνολική πτώση χορήγησης δανείων. Η παραγωγή είναι οριακά μειωμένη σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά, με τα συνταξιοδοτικά προγράμματα ωστόσο να εμφανίζονται λίγο αυξημένα.

Μπορούν να γίνουν οι ασφαλιστικές ισότιμοι φορείς επαγγελματικής ασφάλισης; Τι θα πρέπει να αλλάξει στο σύστημα ασφάλισης στην Ελλάδα;

Θεωρώ πως η Ιδιωτική Ασφάλιση μπορεί και πρέπει να λειτουργήσει συμπληρωματικά προς τον κρατικό τομέα στην παροχή επαγγελματικής ασφάλισης. Διαθέτει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά που την καθιστούν τον καταλληλότερο φορέα για την υλοποίηση αυτού του κεφαλαιοποιητικού συστήματος, δηλαδή την ύπαρξη υποδομής, που σημαίνει ανθρώπινο δυναμικό, κεφάλαια, μηχανογράφηση, τεχνογνωσία ειδικά στη δυνατότητα παροχής σύνταξης, και βεβαίως σημαντική εμπειρία στους τομείς αυτούς. Επιπλέον λειτουργώντας υπό την εποπτεία της Τράπεζας της Ελλάδος, με κριτήρια Φερεγγυότητας που ήδη υπαγορεύονται από το Solvency II, μπορεί άμεσα να δώσει τη λύση που χρειάζεται. Δεν αντιλαμβάνομαι για πιο λόγο η Πολιτεία μπαίνει στη διαδικασία δημιουργίας ενός παράλληλου συστήματος, με τα T.E.A. του νόμου 3029/2002, τη στιγμή που ο κλάδος

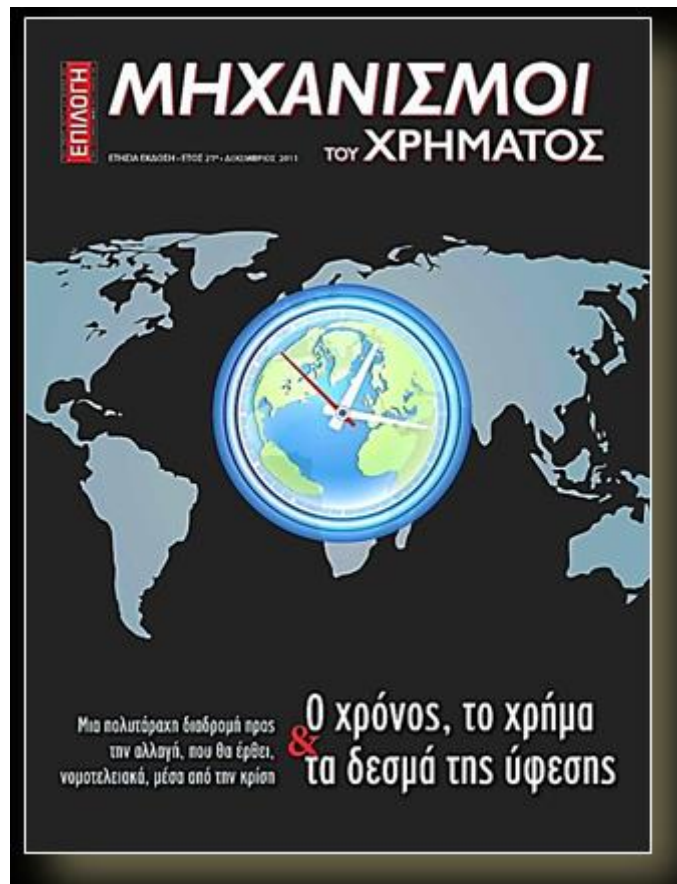
της Ιδιωτικής Ασφάλισης μπορεί και θέλει να συμμετάσχει στην διαδικασία παροχής επαγγελματικής ασφάλισης.

Κατάργηση και μείωση των φοροαπαλλαγών. Τι σημαίνει για την αγορά της ιδιωτικής ασφάλισης τη στιγμή μάλιστα που το μέτρο αυτό φρενάρει την ανάπτυξή της; Τι σημαίνει επίσης για το θεσμό της συμπληρωματικής ασφάλισης, που σήμερα έχει η Ελλάδα ανάγκη από ποτέ άλλοτε;

Θεωρώ πως πρόκειται για επιλογή στη λάθος κατεύθυνση. Αφαιρώντας τα κίνητρα αποταμίευσης, γεννάμε ελλείμματα για το μέλλον. Πιστεύω πως παρά τη δύσκολη συγκυρία ή μάλλον ειδικά λόγω αυτής (λόγω δηλαδή της απομείωσης των αποθεματικών των ταμείων και της αποδυνάμωσης της αποταμιευτικής δυνατότητας των πολιτών) η ενίσχυση της αποταμίευσης μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν δοθούν στους πολίτες συγκεκριμένα φορολογικά κίνητρα. Άλλωστε, σύμφωνα με την πρόσφατη έρευνα του IOBE για τις συντάξεις, το κόστος των φορολογικών κινήτρων για την ιδιωτική ασφάλιση το 2009 ανήρχετο μόλις σε 143εκατ.€ . Εάν, διατηρώντας τα όρια του παλαιού συστήματος, είχαμε πλήρη απαλλαγή των ασφαλιστρών από τη φορολογία εισοδήματος, το κόστος για το Δημόσιο θα ανέβαινε στα 240εκατ€. Από την άλλη πλευρά, οι επενδύσεις των αποθεματικών των ασφαλιστικών εταιρειών ανήρχοντο το 2010 σε 11,3δισ€. Πιστεύουμε πως εάν αντί να μειωθούν τα φορολογικά κίνητρα, όπως με ανησυχία ακούμε πως μελετάται, ενισχύονταν σταδιακά τότε και οι επενδύσεις των ασφαλιστικών αποθεμάτων θα αυξάνονταν γεωμετρικά. Σύμφωνα δε με υπολογισμούς της ΕΑΕΕ εάν είχαμε τους ευρωπαϊκούς μέσους όρους επενδύσεων, τότε τα ασφαλιστικά αποθέματα που θα πήγαιναν να ενισχύσουν κατευθείαν την ελληνική κεφαλαιαγορά θα ξεπερνούσαν τα 110δισ€.

Ευρωπαϊκές ασφαλιστικές ενώσεις, μεγάλες ευρωπαϊκές ασφαλιστικές, ακόμα και οίκοι αξιολόγησης εκτιμούν ότι το νέο καθεστώς φερεγγυότητας, Solvency II θα πλήξει το κλάδο ιδιωτικής ασφάλισης και ειδικά το κλάδο ζωής. Έτσι είναι; Πώς θα αντιμετωπίσει η ασφαλιστική αγορά μια τέτοια πραγματικότητα;

Πρόσκαιρα η προσαρμογή θα είναι βεβαίως επώδυνη. Πιστεύω όμως ότι στο βαθμό που το Solvency II θα ενισχύσει την αξιοπιστία της αγοράς, μακροπρόθεσμα θα λειτουργήσει θετικά στην ανάπτυξη του κλάδου.

ΕΠΙΛΟΓΗ - Μηχανισμοί του Χρήματος 2011 1